

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 27 Kwietnia r. s. 1827 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg dnia 18 kwietnia.

(Journal de St. Petersburg).

Przez reskrypt pod d. 3 b. m. NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEGOMOŚĆ raczył udarować brylantowanemi znakami orderu S. Anny 1 klasy, Jenerał-Majora *Chrapowickiego*.

P. *Żetudków*, kupiec 1 gildy Elecki został mianowany radcą handlowym.

Na zaświadczenie, które NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA MATKA raczyła dać o odznaczającej się służbie niżej wymienionych urzędników, NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEGOMOŚĆ raczył zaszczyścić: ród rangami Rzeczywistych radców stanu, Radców stanu: *Kuhlweina*, lekarza Dworu i naczelnego doktora CESARSKIEGO szpitala podrzutków w St. Petersburgu, jakoteż *Lodego*, dyrektora szkoły handlowej w teyże stolicy; 2re rangami Radców Stanu, radców kolegijalnych: *Kaleniczenka*, dyrektora lombardu Petersburskiego; *Kreitera*, głównego inspektora domu wychowania w Gatchinie; i *Rumnickiego*, starszego chirurga CESARSKIEGO szpitala podrzutków w St. Petersburgu.

Radca Stanu *Abaza*, prezydent 1go departamentu sądu kryminalnego Moskiewskiego, mianowany został pierwszym prokuratorem 7go departamentu Rządzącego Senatu.

Jego CESARSKA MOŚĆ uznawszy za potrzebną, z przyczyny terażniejszej wojny z Persami, ustanowić jenerałną intendencją przy oddzielnym korpusie Kaukazkim, raczył przeznaczyć P. *Zukowskiego*, 5 klasy, do pełnienia tego obowiązku.

NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA ALEXANDRA raczyła nadal przeznaczyć dla szkoły uhogich, przy szpitalu katolickim w Rydze, ofiarę coroczną 500 r., którą czyniła zesła CESARZOWA ELŻBIETA.

Liczba okrętów weszłych do portu Ryzkiego, po dzień 15 b. m. dochodziła do 125; wyszło zaś z niego 6. Przywóz w miesiącu lutym ceniony jest 641,440 r. a wywóz 126,230 r.

W ostatnim naszej gazety Nrze znajduje się błąd typograficzny, w doniesieniu o liczbie narodzonych i zmarłych w St. Petersburgu; zamiast bowiem 18,047 zmarłych, czytać potrzeba 10,047.

Machnowka dnia 5 lutego.

(Artykuł przystany.)

Dnia wczorayszego to jest 4 lutego w kościele tutejszym parafialnym miasta Powiatowego Machnowki, odprawił się uroczysty obchód żałobnego nabożeństwa za duszę ś. p. Jaśnie Wielmożnego Metropolity Rzymsko Katolickich łacińskich w Rosyi kościołów, Arcybiskupa mohilewskiego, administratora Dyecezyi Wileńskiej, Prezesa kolegium Duchownego Katolickiego, wielu uczonych towarzystw członka, wielu i różnych orderów Rosyjskich i Polskich Kawalera *Stanisława Siestrzeńcewicza Bohusza*; a to w następującym porządku.

Na wezwanie poprzednicze miejscowego Dziekana dekanatu Lipowicko Machnowieckiego, Kanonika Kamienieckiego W. JX. Wacława Adama Barona fon Truchsess, uczynione do JJ. WW. Marszałków Dwerzaństwa, i WW. JJ.

XX. Dziekanów Duchowieństwa Unitskiego Powiatów Machnowieckiego i Lipowieckiego, zebrało się na dzień pomieniony liczne Duchowieństwo, świeckie i zakonne z całego Dekanatu, tudzież unickie. Dałem wprzód wieczorem dnia 3 lutego uderzeniem we wszystkie dzwony dało się wiedzieć o mającym nazajutrz odprawiać się wielkiem nabożeństwie rekwiálnem za duszę ś. p. Arcy Pasterza, zrana więc dnia oznaczonego 4 lutego, o godzinie szóstej, po uderzeniu podobnież we wszystkie dzwony, rozpoczęło się nabożeństwo od nokturnu pierwszego, w czasie którego śpiewania, JJXX. Unici na ołtarzach bocznych odprawiali Msze SS. czytane, a po skończonym pierwszym nokturnie, śpiewał Mszą z asystencją miejscowy proboszcz. Po tey skończonej i po przedzwonieniu powtórnie we wszystkie dzwony, JJXX. Unici odprawili swoje wile ze Mszą s. w obrządku Greko-Unickim śpiewaną, po której ukończeniu i przedzwonieniu rozpoczął się drugi nokturn, a po tym odśpiewanym wyszedł w asystencji ministrów ze mszą śpiewaną WJX. Józef Białobłocki Dziekan Żytomirski Proboszcz Berdyczewski, w czasie którego to Nokturnu i Mszy śpiewanej, znowu się odprawiły po bocznych ołtarzach prywatne Msze śś; po ukończonej tey Mszy śpiewanej znowu zadzwoniono we wszystkie dzwony, i odśpiewany został trzeci Nokturn cum Laudibus; po czém wyszła Msza Wielka czyli Summa Solenna w asystencji ministrów i całego zgromadzonego Duchowieństwa, którą celebrował wyżej wspomniany Dziekan. W czasie tey po Ewangelii miał kazanie WJX. Jan Krępski, administrator Kościoła Zozowskiego, w którym wykryśliwszy całe wiekopomney pamięci godne życie ś. p. Arcybiskupa, oddał hołd cnocie i zasługom jego należny, wiernych modłom duszę zmarłego polecił, i złożył dzięki zgromadzonemu na ten akt Obywatelstwu, którzy obecnością swoją zaszczyścić go raczyli, jako i Duchowieństwu za ohoce i gorące modły i ofiary do Boga za duszę najlepszego Arcy-Pasterza przesłane. Nie omieszkął przemówić i do szkolney młodzieży, wystawując jej stratę rzetelną, w zmarłym oycu sierot i opiekunie, równie nauk, jak uczących się. Po ukończonej nakoniec solennej Mszy, celebraws z ministrami i czterema znakomitszymi Kapłanami w kapy żałobne przybranymi, to jest: WW. JJ. XX. Białobłockim Dziekanem Żytomirskim, Kopczyńskim, Krępskim i W. O. Emerykiem Prowincyałem XX. Reformatorów, zasiedli na około katafalk na siedm gradusów wzniesiony, rzędistym światłem, jak można było, nayprzystoyniey ubrany, z piękną aksamitną na postumencie karmazynową trumną, umyślnie na ten akt sporządzoną i we wszystkie insignia Arcybiskupiey dostojności odpowiednie przybraną, dla odśpiewania jak naynroczytszego *Castrum doloris*. Reszta Duchowieństwa w komżach ze świecami w ręku, w smutney i pobożney postawie stojąc, zamykali to naokoło katafalku koło. Po odśpiewaném *Castrum doloris* wyszedł na ambonę proboszcz miejscowy X. Józef Kalasanty Damczewski, przełożony oraz szkoły Machnowieckiej, i zakonkludował całe to nabożeństwo mową z tekstu wyjętego z xiąg Machabejskich

rozd. 9 w. 20. *Et fleverunt eum omnis Populus planctu magno, et lugebunt dies multos.* Z którego wyprowadzając dwoistą pobudkę żalu, po stracie najlepszego Pasterza wpływającą z wdzięczności i wielkości tej straty, którą wystawił w wielkości znakomitych zasług jego w kościele, narodzie i społeczności; i z niepewności przyszłej losów naszych kolei, gdy za dni Jego uśmiechała się nam pomysłność, wpływająca z tego znaczenia i położenia, jakiego stał się godnym w Obliczu Tronu i wszystkich, pod którymi żył Monarchów: temi prawie zakończył słowa: „Mogą być lub „czy mogły być kiedy czyjeś i czy sprawiedliwsze, „jak nasze dzisiaj? wdzięczność nam je wyciska, „niepewność przyszłości, nie daje im prędko o- „sychać. Niechże się toczą obfitemi źródłami te „iż żałosci. Niechaj je Niebo przyymie w ofie- „rze przychylności owieczek ku najlepszemu swe- „mu Pasterzowi, i niech je w błogostawieństwa „rosę dla niego zamieni.”

Po ukończonem tak całkowitem nabożeństwie, nim jeszcze z miejsc swoich ruszyło się Duchowieństwo, wystąpił na podniesione i oznaczone sobie miejsce WJP. Gabryel Bielawski Nauczyciel Literatury Polskiej i Łacińskiej przy Szkole Powiatowej Machnowieckiej i w imieniu teży Szkół oddał ostatni hołd Cieniom zgasłego Metropolity Arcy Biskupa, w przeczytaniu Elegii płynnym wierszem napisanej.

KRÓLEWSTWO POLSKIE. Warszawa d. 4 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

Rocznica Imienia N. CESARZOWEY JMCI ALEXANDRY FEDOROWNY, tudzież Urodzin N. WIELKIEGO XIĄŻĘCIA ALEXANDRA NIKOLAJEWICZA, Następcy Tronu, obchodzoną była na dniu wczorajszym w stolicy Królestwa Polskiego z największą okazałością. W godzinach rannych odbyło się w Kościele Metropolitalnym S. Jana solenne nabożeństwo w obliczu Ministrów, Senatu, Rady Stanu, wszystkich Władz Rządowych, tudzież licznie zebranego ludu, wznoszącego do Przedwiecznego modły o naysposobniejszą i jak najdłuższą życie całej Najjaśniejszej Familii Panującej. Z powodu uroczystości dnia tego JW. Minister Stanu, Prezydujący w Radzie Administracyney, dał świetny obiad w pałacu Namiestników Królewskich, a wieczorem miasto oświecono.

FRANCYA. Paryż dnia 15 kwietnia: (Journal de St. Petersbourg.)

Czytamy w *Dzienniku z Perpignan* pod d. 7 kwietnia, co następuje:

„Wypadki terazniejsze w Katalonii, jakkolwiek zdają się być zatrważającemi, pod niektórymi, bez wątpienia dosyć ważnemi względami, bynajmniej nie położyły tamy związkowi, pomiędzy jedną granicą a drugą. Możemy zaręczyć, wedle pewnych doniesień, iż do tychczas stosunki handlowe utrzymywały się z tą samą wolnością i zaufaniem, jak i dawniej, że podróżni statecznie znajdują równe bezpieczeństwo, w całej drodze z *Perthus* do *Barekany*.”

— Dnia 17. —

(z Gazety Warszawskiej.)

Komisya Izby Parów, trudniąca się roztrząsaniem projektu do prawa o policyi druku, ukończyła już prace swoje. Panowała w niej taka zgodność zdań, iż proponowane odmiany jednomyślnie przyjęto, co znacznie powiększy wpływ jej w Izbie, tudzież w publiczney opinii.

W rozprawach Izby Parów, względem prawa wojskowego, znajdują się między innemi uwagi następujące: Twierdzą Francuzkie nie są teraz przysposobione do wytrzymania pierwszego szturm. Wschodnie prowincje, gdzie postradano *Huningę*, *Landau* i *Saarlouis*, stoją otworem. Sąsiedzi nasi, prócz wojska regularnego, dwa razy liczniejszego, niż nasze, mają jeszcze rezerwy, któ-

re znowu dwa lub trzy razy są liczniejsze od ich wojska regularnego. Francya ma kontrolę na 200,000 wojska, ale rzeczywście na wykazie 150,000 ludzi, a liczba ta nie wystarczała nawet na osadzenie wszystkich twierdz i granic. Korpus weteranów zniesiono; ten przecież tylną straż wojska, a główną obronę narodu, tworzyć powinien. Francya ma budżet wojskowy, 200 milionów franków wynoszący, a 30 milionów ludności; jednakże Prussy, które tylko liczą 11 milionów mieszkańców, a dziewięćdziesiąt milionów żołd corok na wojsko, przewyższają nas o 1 część pod względem siły zbrojney, jaka jest rzeczywście, albo w krótkim czasie utworzoną być może. Austrya ma równaż z naszym krajem ludność; lecz jej budżet wojskowy, wynosi tylko 125 milionów franków, a wojsko stojące 271,000 głów, i jeszcze większą milicją. Bawarya ma 34 miliona ludności, wydanki jej na wojsko są ustanowione na 14 milionów franków, a oprócz znaczney milicji ma 45,000 wojska pod bronią. Francya nie chcąc się narazić na niebezpieczeństwo i zawadydzenie, nie może dłużej dawać się w tym względzie wyprzedzać innym Monarchom. Ustanowiwszy czas służby czynny na lat 4, do rezerwy na lat 6 będziemy mieli rzeczywście 200,000 wojska pod bronią, a 4 do 500,000 weteranów. Tym sposobem pomnoży się także liczba zastępców, albo przynajmniej w tej mierze wybór zachować będzie można, koniecznie oraz należałoby wprowadzić znowu gwardyę narodową. Wydatki na to wszystko tymże samym budżetem opędzone być mogą; lecz je w niektórych przedmiotach zmniejszyć należy.

— Dnia 19 —

Onegdaj przewodniczył Król Jmć na Radzie Ministrów, która trwała 3 godziny, w obecności *Delfina*. Pracował potem Monarcha z ministrem spraw zagranicznych.

Projekt do prawa względem druku został cofniętym. Onegdaj Kanclerz podał Izbie Parów następujące postanowienie Królewskie: „*My Kanclerz* etc. postanowiliśmy i stanowimy, co następuje: Artykuł 1. Projekt do prawa o druku jest cofniony. Art. 2. Kanclerz nasz Minister Sekretarz Stanu wydziału sprawiedliwości, ma sobie poleczone uskutecznienie niniejszego postanowienia. Działo się w zamku *Tuilleries* d. 17 kwietnia roku Pańskiego 1827 a 3go panowania naszego. (podpisano) *Karol*. Na rozkaz Króla, Kanclerz, Minister Sekretarz Stanu wydziału sprawiedliwości. (podpisano) *de Peyronnet*.” Postanowienie to sprawiło w Izbie Parów nadzwyczajne zadziwienie. Komisya rzeczoney Izby uchwaliła 21 odmian, które temu projektowi zupełnie odmienną postać nadać miały.

Pan *Lafonta*, bogaty amerykańczyk, który tu osiadł, kupił dom zmarłego *Talmy*, i większą część sprzętów po nim pozostałych.

ANGLIA. Londyn dnia 14 kwietnia. (Journal de St. Petersbourg.)

Donoszą z Gibraltaru pod dniem 19 marca: „Przybycie gońca gabinetowego z Madrytu w przeciągu dni trzech, z depeszami od konsula, sprawiło tu wielkie wrażenie. Słychać, iż miał także listy do P. Jerzego *Don*; przesłano mu je natychmiast do *St. Rogue*, miejsca jego pobytu; a natychmiast po ich odebraniu P. *Don* udał się do miasta i rozkazał przenieść tam swoje sprzęty; co też uskutecznił przez wczora i dzisiaj.”

D. 7 marca, Gubernator Niższej Kanady, Hr. *de Dalhousie* odroczył parlament tej prowincji, po zagajeniu, w którym mocno powstawał na postępowanie tego zgromadzenia, które nie chciało wotować za poborem pieniężnym. Widać, iż nieporozumienia od niejakiemu czasu panują w Niższej Kanadzie, i że mało jest nadziei zbliżenia się stronniectw.

Gazeta *Times* czyni domysł, iż poselstwo Hr. *d'Osalia* do Paryża i Londynu, ma na celu oznaczenie, z rządami: francuzkim i angielskim,

czasu i sposobu wyprowadzenia z Hiszpanii woysk francuzkich.

— Dnia 16 kwietnia. —

(z Gazety Warszawskiej)

Xiąże *Klarencey*, Margrabia *Londonderry*, Pan *Canning*, Arcybiskup Kantuariyski i Biskup Londyński, mieli dnia 14 b. m. wysłuchanie u Króla Jmci. Nazajutrz dał znowu Monarcha wysłuchanie Panu *Canning*, Margrabiemu *Anglesea* i Panu *Copley*. Dziś zaś miał także Pan *Canning* wysłuchanie u Króla Jmci. Przyjął potem wszystkich Ministrów pozostających na urzędzie. Ponieważ Xiąże *Wellington* złożył swój stopień naczelnego dowódcy woyska, przeto Pan *Taylor*, sekretarz jego, zaprzestał przyjmować oficerów. Zdaje się, iż Hrabia *Bathurst* wróci do Ministerium. Panowie *Dawson*, podsekretarz Stanu do spraw wewnętrznych, *Bekel*, jeneralny adwokat, Hr. *Shofesbury*, Prezes kommissyi Izby Wyższej, i *Arbuthnot*, naczelný kommissarz wydziału leśnego otrzymali uwolnienie od urzędu.

Nowe Ministerium nie jest jeszcze zupełnie urządzone; ważnem atoli i niespodziewanem jest mianowanie Pana *Copley* Lordem kanclerzem; Lord *Bexley* (Pan *Vansittart*), Kanclerz Xięztwa Lanasterskiego i Minister gabinetowy, złożywszy ten urząd, przyjął go znowu. Słychać, iż Margrabia *Anglesea* zostanie wielkim Mistrzem artylleryi, na miejscu Xięcia *Wellingtona*. Pan *Grant* ma być Ministrem handlowym, a Lord *Wharreliffe*, Ministrem spraw wewnętrznych.

Xiąże *Cambridge* lub Xiąże *Gloucester* otrzyma naczelne dowództwo woyska.

Margrabia *Londonderry*, brat zmarłego Lorda *Castlereagh*, otrzymał uwolnienie od urzędu Szambelana. Był przeciwnikiem Pana *Canning*.

Po nowem ministerium pod kierunkiem Pana *Canning*, spodziewać się można uspokojenia Irlandyi, zniesienia nieczynnych urzędów, oddalenia wielu nieużytecznych urzędników, i zupełnej odmiany w administracyi niektórych wydziałów.

Odebrano tu wiadomość z Ameryki południowej, iż *Boliwar* w wydanej dnia 6 lutego odezwie ogłosił, że składa urząd Prezydenta Rzeczypospolitey kolumbijskiej. W ciągu 14 lat, trzeci raz składa tę dostojność, a zawsze został znowu obranym. Teraz zaś oświadcza, iż postanowienie jego jest nieodmienne. W obecnym stanie kraju, trudno domysleć się powodów, które mogły go skłonić do tego kroku.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 11 kwietnia.

Kawaler *Heintl*, który otrzymał zezwolenie na zawiązanie kompanii handlu zamorskiego, i już zebrał znaczną liczbę subskrybentów, zaniechał tego przedsięwzięcia, gdyż Hr. *Deim* utworzył już podobną kompaniją. (J. d. S. P.)

B A W A R Y A.

Monachium, dnia 12 kwietnia

(Journal de St. Petersbourg.)

Hr. *de Mercy d'Argenteau*, nuncyusz stolicy apostolskiej, miał d. 8 pierwszą audyencyą u Króla Jmci, któremu miał honor złożyć swoje listy wierzytelne.

Hr. *de Triva*, minister Stanu, zakończył życie d. 8 po długiej chorobie; miał on lat 71.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella dnia 11 kwietnia.

(Journal de St. Petersbourg.)

Pierwsza izba stanów jenerałoych, przyjęła projekt do prawa względem gwardyi gminney; zdaje się, iż projekt ten zyskał prawie jednomyślność.

— Statek *Diana*, płynący z woyskami do Batawii, które miały się na okręt *Skalde*, a ten był osiadł na mieliznach Ternezkich, rozwinął d. 6 żagle we Flessyndze.

— Kawaler *de Behr*, były naczelný inżynier Waterstaatski, w Wielkiem Xięztwie Luxem-

burgskiem, ma poruczone szczególne poselstwo do tej prowincyi, ku opatrzeniu linii operacyney przyszłego kanału, mającego łączyć Urte z Siarą, przez Ardenny.

A M E R Y K A.

Składka na rzecz Greków w Filadelfii, wynosi do 15,000 dollarow. (J. d. S. P.)

H I S Z P A N I J A.

Madryt dnia 3 kwietnia.

(Journal de St. Petersbourg.)

Wczora była pół-gala u Dworu, z okoliczności imienia Infanta D. *Francisco*.

— Król Jmci udał się d. 51 marca do *Leganez*, gdzie odbył przegląd batalionów strzelców prowincjonalnych, tam zebranych. Niespodzianie te odwiedziny, ucieszyły wiele żołnierzy.

— Nie potwierdza się pogłoska, w tych dniach rozniesiona, o mianowaniu jenerała *Eguja* ministrem wojny, na którego miejsce, jeneralnego dowództwa Galicyi, miał być przeznaczony dawniejszy wice-Król Peru, *Pezuela*.

— Okolnik ministerium wojny, umieszczony w gazecie Kadyxkiej, chociaż nie był ogłoszonym przez gazetę Madrycką, zawiera pomiędzy innemi i to, że zaciągi tam postanowione, mają się skutecznąć w przeciągu dwóch miesięcy.

— Kilka oddziałów dosyć znacznych posłano do *Mora*, w celu, jak się zdaje, rozbrojenia zbiegłych portugalczyków, znajdujących się w tém mieście, a którzy, nie widząc siły zdolney do zmuszenia ich ku złożeniu broni, otwarcie sprzeciwili się władzy przynaglającej ich do tego.

— Zdaje się być rzeczą niemal pewną, iż Król uda się do Walencyi, na kąpiele morskie; listy nawet z Walencyi, donoszą o poprawach, przedsięwziętych w pałacu arcybiskupim, na przyjęcie rodziny Królewskiej.

— Listy z *Zamora*, *Ciudad-Rodrigo* i z *Salamanki*, donoszą, iż emigracye Portugalczyków, codziennie wzrastają.

— Dnia 4 kwietnia. —

(z Gazety Warszawskiej.)

Rząd nasz posłał wezwanie do francuzkiego; aby jedna eskadra krążyła przy brzegach Galicyi, a druga przy brzegach Murcyi.

Odebrane tu listy prywatne z *Lizbony* donoszą, iż Anglia ma zamiar utrzymywać dwie eskadry, jedną pod *Vigo*, a drugą pod *Walencyą*.

Barcelona dnia 7 kwietnia.

Zdaje się, iż Katalonia ma być znowu widowiskiem rozruchów. Poruszenia góralów w okolicy *Vich* i *Olot*, zapowiadają smutne wypadki. Trudno jest powziąć dokładną o tém wiadomość, a może nawet trwoga powiększa złe. Spokoynosc panuje ciągle w mieście tutejszem; wiele jednak osób uwięziono. Słychać, iż zamordowano Alkada w jednym ze znacznych miast Katalonii Wyższej; który chciał przedsięwziąć środki przeciw wichrzycielom. Gdy Gubernator w *Cironie* wysłał żandarmów do pewney gminy dla przywrócenia porządku, dzwoniono na gwałt w kilku sąsiedzkich wsiach, i zniewolono żandarmów do powrotu.

P O R T U G A L I A.

Lizbona dnia 1 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Rząd nasz dozwolił wprowadzić oznaczoną ilość pszenicy zagranicznej.

Dnia 17 z m. przybyły do *Braganza* 3 wozy z popsutemi karabinami i pałaszami, które władze Hiszpańskie odebrawszy powstańcom, oddały władzom Portugalskim. Oddały także 3 działa.

Ustaje obawa kontr-rewolucyi. Główna kwatera angielska jest w *Leiria*; woysko rozciągnęło się do *Tagu*. Piechota zajmuje między innemi *Koimbrę*, *Thomar*, *Abrantes*, *Santarem*, a jazda stoi w *Cartaxo*. Woysko portugalskie wychodzi z prowincyi *Tras-os-Montes*, i jenerał *Vil-*

laflor zajął stanowisko swoje nad rzeką *Tamega*, cofnąwszy swój korpus od granicy hiszpańskiej.

Dnia 30 marca, po zgromadzeniu się Parów i Deputowanych w pałacu *Ajuda*, nastąpiło zamknięcie posiedzeń ze zwyczajnymi obrządkami. Biskup *Viseu*, minister spraw wewnętrznych, w imieniu chorey Królowej Rejentki, miał mowę zamykającą obrady.

Izba Parów, na jednem z ostatnich swoich posiedzeń, zajmowała się wnioskiem, który miał podać pióra do rąk wszystkich publicystów i prawników Europy. Szło o wyznaczenie 120,000 fr. nagrody za napisanie najlepszego kodexu cywilnego, i drugiey 72,000 autorowi najlepszego kodexu karnego. Miało być jeszcze i po dwa *accessit*, w połowie i trzeciej części głównej nagrody. Ten projekt do prawa odrzucony został większością 23 kresek przeciw 15.

TURCYA.

Stambuł dnia 7 kwietnia.

(Journal de St. Petersbourg.)

Podług ostatnich doniesień z Grecyi, otrzymanych w tej stolicy, Lord *Cochrane*, tak długo i niecierpliwie od Greków oczekiwany, przybył nareszcie do Eginy, na brygu, zodziółowym, z galiotą. Oświadczył on deputacyi, zgromadzonej na powitanie go ze strony rządu, iż ponieważ za trzy dni wyruszy na ściganie nieprzyjaciela, żąda zatem, ażeby pięć statków greckich było w gotowości do udania się z nim razem. Jakoż, wyptynał z Eginy, lecz niewiadomo o celu jego wyprawy, ani też, w którą stronę mała ta udała się eskadra.

Karaïskaki, po szczęśliwej i świetnej walce, przybył we 4,000 ludzi do *Eleusis*. Wyruszywszy z gór, opasujących *Artę*, rozniecił powstanie w całej tej części Romelii, i zmusił Turków do zamknięcia się w swoich okopach. Zostawił kilku kapitanów z 2,000 ludzi, około ruin *Missolungi*, Distomo i kilku innych zamków. Opanował Salonę, poraził na głowę baszę *Negropontu*, i do ucieczki przynaglił Turków po wszystkich stanowiskach. Po takichto powodzeniach, i po zgarbieniu wojsk rozproszonych *Wassa* i *Panagoti Notara*, przybył na pomoc *Ateński*, gdzie zajął stanowisko powyżej tronu *Xerksa*, i kazał natychmiast wyspać baterią, osadzoną działami, zabranami pod *Distomo*.

Nazajutrz atakowany przez Turków, utrzymywał się w témże położeniu, i zmusił ich do pierchnienia, po nader zaciętej walce.

Grecy ciągle bronią swojego położenia w *Pireus*, usiłując otworzyć komunikacyę z cytafellą; lecz dotychczas projekt ten nie wziął skutku. Miasto ściśle jest opasane, a garnizon Akropolitański, przywiedziony do najopłakaniejszego stanu. Wielu pomiędzy sobą liczy ranionych, do których należy i półkownik *Fabvier*.

Słychać, że *Karaïskaki* ma zamiar sprawić wspólnie z półkownikiem *Gordonem*, powszechnie uderzenie na oboz turecki, celem wyzwolenia tej warowni. Dla ułatwienia zaś tego planu, fregata *Hellas* i statek parowy, z wojskami na ląd wysieść mającemi, pod dowództwem bawarskiego półkownika *Heidecka*, udały się ku *Eropo* w zatoce *Negropontkiej*, w zamiarze zniszczenia tam magazynów tureckich, i ażeby sprawić zamieszanie w tej stronie.

Zdaje się, podług doniesień, iż w tej chwili cytafella *Ateńska*, została uwolnioną od blokady.

Zapewniają o przygotowaniach do wyprawy na wyspę *Krete*.

Jenerał *Church*, znany ze swej roli, którą grał w Neapolu, przybył do Eginy.

Ibrahim basza znajduje się, jak powiadają, w

Modonie, nie mając na 3 miesiące żywności. Inne doniesienia przeciwnie zapewniają, iż się udał z całą swoją siłą na pomoc *Reszidowi* baszy.

Donoszą z *Alexandryi* pod d. 14 marca, iż basza został wyniesiony przez Portę na jeneralnego dowódcę sił morskich i lądowych, przeznaczonych do podbicia *Morei* i wysp. *Mehmed Ali* basza oczekiwał niecierpliwie z *Francyi*, *Liwnory* i *Wenecyi*, części statków, które tam kazał budować; oświadczył też, że osobiście chce kierować działaniami przyszlęj wojny.

Nowozaciętych do marynarki egipskiej liczone do 5,000 ludzi, z których jedna część już była wyćwiczoną w obrotach morskich i artyllerycznych.

Dawny celnik *Smyrneński*, o którego przeznaczeniu tak długo zostawano w niepewności, przybył do *Alexandryi*, a teraz donoszą przez listy ztamtąd, iż ma się udać w tytule baszy do *Kandyi*. Wyjechał on do *Kairu*, dla naradzenia się z *Mehmet-Alim*, względem interesów dotyczących się jego nowego rządu.

Ośm statków wojennych, oddaliło się w tych dniach ze *Stambułu*, i zawinęło do *Dardanellów*, mając tam czekać na flotę, która nie może wyjść pod żagle, dla braku ryszunka i maytków.

3 W Redakcyi Kuryera Litewskiego złożone są pięć tomów dzieła w języku włoskim, pod tytułem *Statue del museo Pio-Clementino*. Dzieło to in folio majori, na pięknym papierze drukowane, zawierające w każdym tomie więcej jak po 50 sztuk rycin. doskonale i pięknie robionych, cenione jest od znawców wyżej 150 rubli srebrem. Nabydź je można za cenę mniejszą.

W Xiegarńi Józefa Zawadzkiego znajduję się do przedania *Ulubione Tańce Chiarinich* ułożone na fortepiano przez Józefa Bielawskiego i Józefa Damse. Cena zł. 4.

3. W majątku *Smolicz*ach o dwie mile od *Nieswiża* znajduje się do przedania do tysiąca szczepów trzyletnich w gatunkach: najprzedniejszych grusz, Jabłoni, Trzeszeń, Renklodów, tudzież drzew brzoskwiniowych, morelowych, winnych. Cena sztuki po pół rubla.

3 Sąd Ziemski Ptu. *Wileńskiego* doprowadzając do skutku przeznaczoną wyprzedaż domu *Arteckiego* w mieście *Wilnie* za ostrą bramą pod N. 1265. położonego, nowe termina do licytacji na wyprzedaż wieczystą w dniach 28, 29. a dla przetargu ostatecznym dnia 30. teraźn. mca *apryla* przeznaczają, życzący zatem nabyć takowy dom, w terminach naznaczonych w Sądzie Ziemskim *Wileńskim* jawić się zechcą. Roku 1827 *apryla* 19 dnia. Prezydent *Gasper Hornowski*.

3 Przybyły do *Wilna* z *Mitawy*, muzycznych Instrumentów Artysta *Ferdynand Schonthau*, zawiadamia Szanowną Publiczność, że przywiozł z sobą do wybycia trzy sztuki *Fortepiano*, z drzewa mahoniowego, na sześć oktav rozkładu i mechaniki angielskiej, metodu sławnego *Klementi*, gustu najnowszego, i pięknie ozdobionych. Mieszka w Domie XX. *Dominikanow* pod N. 471 przy *Ulicy dominikańskiej*, w pomieszkaniu *Karetnika Linka*. Życzący je nabydź mogą się osobiście o cenę z nim ułożyć. Roku 1827 *apryla* 22 dnia.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora. Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 27 kwietnia o. r. 1827 Roku.

1 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, отъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣта симъ объявляеися: что въ ономъ продается съ публичнаго аукціоннаго торго заложённое и просрочённое недвижимое имѣніе покойнаго штабъ Капитана Якова Степановича Дымчевна, состоящее Могилевской Губерніи чаусовскаго повѣта въ селѣ Кищичъ 205, въ деревняхъ Носоревъ 21 и Торговъ переселённыхъ въ село Кищичъ 30, и того 256, ревизскихъ мужеска пола душъ писанныхъ по послѣдней въ Бѣлоруси ревизіи 1816 года, съ рождёнными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нему имѣнію землею и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки торгамъ сего года въ іюль мѣсяцъ первый 12, второй 14, и третій 19 числа. Желаящія купити имѣніе сіе, могутъ являтися въ Опекунскій Совѣтъ показанныхъ числъ въ присудственное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Осмоловски.

1 Rada Opiekunicza S. Petersburga CESARSKIEGO domu wychowania ninieyszém ogłasza: że w niej przedaże się z publicznego, przez aukcyą targu oddany w ewikcyi i przeterminowany nieruchomy majątek zmarłego Szlachs-Kapitana Jakóba Stefanowicza Dymczewicza, położony w Mohilewskiej Gubernii w czausowskim powiecie we wsi Kiszczycy 205, we wsi Nosorowie 21 i Torgowce przeniesionych do wsi Kiszczycy 30, w ogóle 256 rewizskich dusz płci męskiej zapisanych podług ostatniej na Białejrusi rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do tego majątku ziemią i wszelkim na niej zabudowaniem; do czego naznaczono terminy terazniejszego roku w miesiącu marcu pierwszy 12, drugi 14 a trzeci 19; życzący kupić takowy majątek, zechcą jawnie się do Rady Opiekunicznej w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

1 ИМПЕРАТОРСКАГО Воспитательнаго Дома, отъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣта симъ объявляеися: что въ ономъ продается съ публичнаго аукціоннаго торго, заложённое и просрочённое недвижимое имѣніе, Маіорши Александры Уракиной, Подполковницы Анны Вейсовой и Прапорщика Лазара Медера, состоящее Вишневской Губерніи Суражскаго повѣта въ деревняхъ: Закановъ 43, Крошовъ 83, Медведевъ 80, Сидорахъ 44, Климовъ 27, Ношишкѣ 23, Юрзовкѣ 21, Сишинѣ 18, Скеперохъ 20, Коверзахъ изъ 121—85, Ковалевой 32, Будницъ 38, Ярмаковой 37, Подляныхъ 28, Ковалихъ 6, и Ситинскихъ Нивахъ 65, и того 650. мужеска пола душъ писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рождёнными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки торгамъ сего года въ іюль мѣсяцъ первый 12, второй 14 и третій 19 числа. Желаящія купити имѣніе сіе, могутъ являтися въ Опекунскій Совѣтъ показанныхъ числъ въ присудственное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Осмоловски.

1 Od Rady Opiekunskiej St. Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu Wychowania ninieyszém ogłasza się, iż w niej przedaże się z publicznego przez aukcyą targu, oddany na ewikcyi i przeterminowany nieruchomy majątek Majorowej Alexandry Urakiney, Podpółkownikowej Anny Weysovej i Praporszczyka Łazarza Medera, położony w Wi-

tebskiej gubernii w surażskim powiecie we wsiach: Zakonowie 43, Krotowie 83, Miedwiediewie 80, Sidorach 44, Klimowce 27, Notiszce 23, Jurzowce 21, Sitinie 18, Skeperach 20, Kowerzach od 121—85, Kowalewoy 32, Budnicy 38, Jarmakowey 37, Podlanach 28, Kowalicach 6, i Sitińskich Niwach 65, w ogóle 650 dusz płci męskiej, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkim na niej zabudowaniem; do czego naznaczono terminy do targow terazniejszego roku w miesiącu lipcu iszy 12, 2gi 14 a 3ci 19; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunicznej w naznaczone terminy w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

1 Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięty w tuteyszej gubernii w trockim powiecie za nieokazanie paszportu Stefan Autonowicz, powiadający na examinie, że od urodzenia ma lat 40, rodził się w Wileńskiej gubernii w trockim powiecie w miasteczku Merecze; dla nieprzywiedzenia do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów, na ośnowie ukazu Rządzącego Senatu 29 augusta 1827 roku; przez rezolucyą Rządu 8 apryla 1827 roku nastąpił uznany za włóczęgę; a na mocy 10 paragrafu N a y w y ż s z e g o Jego CESARSKIEJ MOŚCI Ukazu 23 februaryi 1823 roku Rządzącemu Senatowi danego, uznany za włóczęgę i odesłany do Tobolskiej Magistratury o zsyłkowych dla odesłania do Syberyi; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż N a y w y ż s z e g o Ukazu, uwiadamiają się właścicieli tego włóczęgi, albo gromada do której należał. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 7 wiersz., twarzy ospowatej, włosów na głowie ciemnych, brodę goli, nosa miernego, oczu szarokarych, ciesielskiego rzemiosła majster.

Assessor Józef Szulc.

Sekretarz M. Lubański.

Za Powytczyka Wincenty Kwiatkowski.

Ze skutków rezolucyi Sądu Magistratu Wileń. po prośbie Szlachcica Jana Stecewicza nastąpił rozpocznie się w Ratuszu Wileńskim na dniu 28 t. m. apryla publiczna Licytacya żelaznych krajowych towarów do rozmaitych rzemiośł, i do gospodarki odnoszących się, do tegoż szlachcica Stecewicza należnych, oczém jako delegowany powszechność zawiadamiam. 1827 r. apryla 25 d.

Jerzy Klimaszewski R. M. W.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MOŚCI Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Ur. Józefowi Zawadzkiemu b. Deputatowi Wywodowemu pozew przed Sąd Ziemski Ptu. Słonimskiego na Kadencyą juniową w roku terazniejszym sędzić się powinna, z Instancyi Ur. Stanisława Nowickiego b. Sędziego Gran. Ptu. Słonims. naturalnego Sukcessora s. p. Józefa Nowickiego; w referencyi do praw, dowodów, przed Sądem złożyć się mających, oraz do dwóch Oświadczeń jednego w roku 1815 miesiąca septembra 9 dnia w aktach Grodzkich Słonim. przez zeszłego Józefa Nowickiego, drugiego w roku 1825 septembra 20 dnia przez załżgo w tychże aktach zapisanych, i przez Kuryera Litewskiego ogłoszonych, wynosi się w treści następującej: Obłtny Józef Zawadzki w roku 1808

julii 25 dnia wybywając antecessorom załgo się, to jest Józefowi i Agnieszce Nowickim folwark swoy dziedziczny Dubienka zwany w Powiecie Słonim. w Gubernii Grodzienskiej położony, nieokazawszy ciężących takowy folwark długów, zostawił tylko na ewikcyą summę zł. pol. 23,740, na jaką od zeszłego Józefa Nowickiego wziął dwa obligi, i sam z kraju wydalil się. W krótkim czasie po nabyciu folwarku Dubienki przez ś. p. Józefa Nowickiego, kredytorem obligo Zawadzkiego, podniósłszy tak z obligodawcą, jako też z nabywcą majątku procedera, ponuzyskiwali jedni niestanne a drudzy oczywiste na obliłnym Dekreta, i takowych exekucyą na majątności Dubienne oparli. Skutkiem czego zeszły Nowicki oyciec załgo, deportując takowe długi obligo Zawadzkiego, opłacić musiał tegoż kredytorem zł. pol. 27,263 tym więc sposobem, nie tylko dług od siebie oblałmu Zawadzkiemu należny, umorzył, lecz nadto złotych 3,549 przepłacił. Gdy przeto żałyce dostrzeżę, że obliłny Zawadzki obligow przez ś. p. oycę załgo jemu wydanych, niezwraca, przepłaconey summy niebonifikuje, i nadto na trzykrotną awizacyą przez Kuryera Litewskiego niezgłasza się, zmuszony przeto zostaje pozywać obliłgo w następnych prośbach: o zobowiązanie obligo Zawadzkiego do extradycyi dwóch obligow jednego na zł. 8,714 a drugiego na zł. 15,000 przez ś. p. Józefa Nowickiego na ewikcyyną summę obliłm powydawanych, o uznanie onych za nieważne jako już opłacone, o sądzenie na obliłnym przepłaconey summy z procentami, równie o decydowanie zwrotu w procederach z obligo kredytarami, na rejestrze okazać się mających, już poniesionych expensow prawnych, o dozwole nie zajęcia majątku obliłgo za sądzone summy, gdziekolwiek odkryć się mogącego, o zwrot expensow prawnych, i o to wszystko co w sprawie będzie do wiedzionym. Wolna tego pozwu poprawa.

Roku 1827 miesiąca apryla 22 d. wozny świadczę iż dwie kopie pozwu zgodnych z niniejszym autentykiem, w sprawie WJmć Pana Stanisława Nowickiego b. Sędzia Gran. Słonim. z W. Józefem Zawadzkim b. Deputatem wywodowym przed Sąd Ziemski Ptu Słonim. na kadencyą juniową w roku ter. sądzić się mającą, jedną w Mieście Słonimie we Dworku JW. Zawadzkiego, a drugą do gazety Warszawskiej i Kuryera Litewskiego, dla trzykrotnego zaawizowania podałem.

Teodor Rymaszeński Wozny ptu. Słonim.

Roku 1827 miesiąca apryla 22 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Grodz. Ptu Słonim. stanawszy obecnie Wozny wyżey wyrażony, relacyą niniejszego pozwu zeznał. Przyjąłem i że jest zgodno w Aktach pod N. 54. Świadczę Franciszek Koliątay Pisarz Grodzki Słonim.

1 Sąd Główny Litewsko Wileński 2 Departamentu wremiennego, w sprawie za apellacyą wprowadzoney WW. Ignacego i Maryanny Broneow z kredytarami i pretensorami od dekretu w 1811 roku lipca 2 dnia Sądu Podkomorsko Exdywizorskiego w majątku Miedziatych ogłoszonego, gdy żadna z stron apellacyi nie popierała i aktorat z którego rozprawa w kilkakrotnym onego przywołaniu ustalona była; za ostatecznym przypadnieniem sprawy, 1826

roku czerwca 23 zmazany został: a stąd, z powodu zaprzestania stron na skutkach dekretu datą wyrażonego i za podaną prozbą przez porucznika gwardyi ułanow Antoniego Bronca, następnego miesiąca lipca 27 dnia rezolucyą zasła, postanowiono: ażeby wszystkie strony, którym z dekretu podkomorsko, Exdywizorskiego decydowana przysięga była; wedle roty przepisanej w przeciągu czterech miesięcy od daty objawienia w Gazecie Kuryera Litewskiego w Sądzie Ziemskim lub Grodzkim właściwego Powiatu wykonali, i o tém świadectwo urzędowe w tym Departamencie złożyli, awizuje.

Jan Rossochacki Prezy. i Kaw.

Regent Paweł Weryha.

1. Roku 1827 miesiąca apryla 13 dnia na Sądzie Grodzkim Ptu Upitskiego znajdując się obecnie JW. JP. Antoni Erdman Półkownik woysk Polskich dał zapisać oświadczenie w takiej rzeczy: W. Piotr Koryzna Prezydent b. Grodz. Upitski. na summę realną oświadczałemu się należną rubli sr. 7,000, w roku 1826 february 17 dnia, wydał dwa obligi, jeden na rub. sr. 6,000, drugi na rub. także 1,000 z ewikcyą na wszelkiem swoim funduszu; takowe obligi wedle przepisu ustaw krajowych do Akt Ziemskich Ptu Szawel., tam gdzie majątki ewikcyjne leżą, wprowadzonymi zostały. Żeby więc dług takowy prawnie hypotekowany i ztąd całej Publiczności wiadomy zupełnie został usatysfakcyonowanym, i żeby fundusze ewikcyi podległe, innemi onerami nie były obarczane, słowem: żeby nikt na majątki do W. Piotra Koryzny należne najmniejszych summ aż do czasu uiszczenia się oświadczałemu się nie kredytował, Publiczność przez niniejsze oświadczenie ostrzegam. Które oświadczenie aktor podpisuję.

Antoni Erdman Półkownik b. w. Polskich.

Roku 1827 apryla 13 dnia. Na Sądzie Grodz. Ptu Upitskiego za wniesieniem W. Józefa Dowgiałły Adwokata, stawający W. Antoni Erdman Półkownik, takowe oświadczenie do zapisania w Protokule oddał. Sąd Grodz. Ptu Upit. poświadcz.

Alex. Szwoynicki Sędz. Grodz. Upit.

Faustyn Pietraszewski Sędzia Grodz. Upit.

Stanisław Szlagier Sędzia Grodz. Upit.

Regent Mickiewicz.

Dozwolono drukować. Dnia 26 kwietnia 1827 roku. Cenzor Radca Stanu Ignacy Reszka.

W domu Jmć Xięży Franciszkanow na Trockiej Ulicy pod N. 396, znajduje się do zbycia tafel do posacki gotowych kilkaset sztuk z drzewa twardego, i stół rozsuwany na osob 40, kto by sobie życzył nabydź, może się zgłosić do domu wyżey wyrażonego.

Józef Lexa polecając się Prześwietney Publiczności, wystawieniem sztuk optycznych Kosmorama, jako to: widowiskiem St. Petersburga; partyą ogrodu Gatchyny, miastem Taganrogu, pożarem kościoła w Rewlu, Carogrodem, Wiedniem, placem ś. Michała tamże, grobowcem XX. Kapucynow przy Palermo i Sądem potajemnym, jak awizacya w 24 apryla roku bieżącego bliżey opowiedziała, oddaje się łaskawym względom Szanowney Publiczności.

Za rozporządzeniem Sądu Magistratu M. Wilna, wyprzedaną bydź ma z publiczney Licytacyi ruchomość po zeszłej JW. Karolinie z Rajeckich Woyniłowiczowey pozostała, z bielizny, pościeli, szal tureckich, garderoby futrzanej i inney, oraz z dalszych rozmaitych artykułow składająca się. Takowa Licytacya w M. Wilnie w domie Domańskiego pod N. 42 położonym, w mieszkaniach na drugim pięttrze od ulicy od-

bywać się mająca, rozpoczętą zostanie dnia 28 terażn. mca kwietnia o godzinie 2 po południu, i każdodziennie, prócz dni świątecznych i tabelnych, konkludowaną będzie. O czem dla publiczney wiadomości wydaje się niniejsze Ogłoszenie. R. 1827 mca kwietnia 25 dnia.

Józef Giec B. M. M. G. W.

5 Chociaż Opieka Szlachecka powiatu Wileńskiego stosownie do uprzedniego swojego postanowienia, niezaniebga przepisany porządkiem nałożyć zaprzeczenia na wszelki fundusz tych, którzy trudniąc się opieką nieletniej Szlachty tegoż powiatu nie składają żadnych rachunków; jednak aby w summach kapitałowych do nieletnich należących nie zachodziły nadużycia, Opieka Szlachecka poczytuje za ważny obowiązek podać przez niniejszą gazetę do wiadomości, że wedle ogólnej instrukcyi w najwyższych ustawach punkcie 222 § 3 rozdziale 16 umieszczonej, ani ściągając takiego rodzaju kapitałów ani onych przelewać lub zamieniać bez wiadomości opieki nie jest wolno, i wszelką w tym przedmiocie czynność taż Opieka uznaje za nieważną. R. 1827 kwietnia 18 dnia (podpisano): Prezes Opieki Marszałek Wileński i Kawaler Stanisław Jasieński.

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W. Zygmunt Siemaszko.

3 Niżej podpisany ma honor uwiadomić Prześwietną Publiczność, iż Kamera Obskura, wystawiona na przeciw obwachtu, pokazująca obiekta arcy piękne i zabawne, odznaczająca się dokładnością i wyrazem przedmiotów naturalnym, otwarta będzie w dni pogodne od godziny 10 do 3 po południu. Cena wycieczki złoty 1 od osoby.

Kosmorama mechaniczno-hidrauliczne, pokazywane do 27 marca b. r. a przyjęte z powszechnem zadowoleniem; na żądanie Publiczności otwiera się 25 b. m. codziennie od godziny 4 do 9 po południu. Zawiera oprócz widoków optyczno-mechanicznych, ruiny starożytności rzymskich wypracowane w naturze, jedyne w swoim rodzaju, spodziewa się i tą razą od łaskawey Publiczności i amatorów sztuk pięknych uzyskać podobne zadowolenie.

Miejsce widowiska w domu XX. Bazyljanów przy Ulicy Zamkowej obok domu JW. Marszałka Postowskiego. Cena od osoby złoty 1.

Józef Urbanowicz.

2 Sąd Zjazdowy Rozbior na majątku JW. Felixa Kadłubskiego Podkomorzego Powiatu Krzemienieckiego w osobie Podśędka Powiatu Ziemskiego Ostrońskiego, Urzędnika od massy wezwanego niżej podpisanego złatwiający, mocą Dekretu Sądu Głównego Gubernii Wołyńskiej Departamentu Cywilnego w roku zeszłym 1826 dnia 15 grudnia, pomiędzy Sukcessorami tegoż JW. Felixa Kadłubskiego a kredytorami onegoż wypadłego, na grunt wsi Okuin w Powiecie Ostrońskim a Gubernii Wołyńskiej sytuowanej, w terminie przeznaczonego Zjazdu przybywszy, komportacją w stopniu pierwszym od sukcesorów wspomnianego JW. Felixa Kadłubskiego odebrawszy, a przeznaczywszy w stopniu ostatecznym odebrania przysięgłej komportacyi, tak od tychże Sukcessorów, równie i od kogo należy, w roku bieżącym 1827 dnia 12 maja, na skutek prze-

pisow spełniającego się Dekretu Sądu Głównego Wołyńskiego, którym odebranie od massy komportacyi przysięgłej bez limit prerogacyne dzieło uspieszając poleconym mając, gdy po odbyciu kategoryow odebrania dobr massyynych w Administracyi, wyrokiem swoim na Zjedzie we wsi Okuinach w dniu 4 marca idącego roku ogłoszonym, dla uspiechu dzieła rozbirowego nayprzedszy zrobienia satysfakcyi kredytorom, postanowił: Nayprzod, wierzycielom aby ci dla mogących zachodzić trudności, osobistego stawienia się dla odległości mieysc lub słabości zdrowia, w dopełnieniu przed każdą Kategoryą likwidacyiną przysięgłej komportacyi w Sądzie Rozbirowym odbyć się powinny; spełnienia oney przez Sądem każdego powiatu naybliższym mieszkania, dozwolić. Powtóre, że termin Zjazdu Rozbirowego na gruncie wsi Okuin w Pow. Ostrońskim, na dniu 12 maja pływającego roku dla likwidacyi kredytorom przeznaczony i ciągle na pomienionym terminie likwidacyine Kategoryebrane będą, po jakowym czasie nielikwidującym się kredytorom i niestawiającym się debitorom upadek w ich prawach i sprawie ogłoszony będzie, i wreszcie ustanowienia massy Kategorya nastąpi, przez odniesienie się swoje od Sądów Ziemskich Powiatowych Gubernii Wołyńskiej, aby niniejsze obwieszczenie zawieszonem było w każdej powiatowej kancelaryi dla wiadomości tak kredytorów jako i Debitorów JW. Felixa Kadłubskiego, tudzież do Redaktora Gazet Kuryera Litewskiego, aby po trzykrotnie w Gazetach przez trzy numera jeden po drugim wychodzące po kraju Imperyi Rossyjskiej ogłosił, odezwe uczynić oczem tychże kredytorów i debitorów uwiadamia Datt. w Ostrogu dnia 5 marca 1827 roku.

Podśedek Ziemski Powiatu Ostrońskiego Leon Krzyzanowski.

Sąd Taxatorsko-Exdywizorski dla domierzenia prawney satysfakcyi wierzycielom Litewskiego Nadwornego Marszałka Giełguda, Remissą Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego 2go Departamentu, naznaczony, w dniu 12 idącego kwietnia, jako w terminie z obwieszczenia przypadającym, do majątności Zamku Poniemońskiego kompletnie zebrał się. A z powodu niejawienia się interessowanych stron, jako też potrzeby dopełnienia przyporuczonego przez władzę Gubernialną mieyscowego śledztwa, Sady swoje do dnia 9 następującego maja roku bieżącego odroczył. Przeto że w takowym terminie do oczywistego rozbioru sprawy przystąpi, i z kolei na niejawiających się amissyą zapisze, niniejszym ogłoszeniem zawiadamia. Dnia 20 kwietnia 1827 roku.

Prezydent Ziem. Telsz. i Kawaler Jan Janowski.

Konstanty Małowski Prezydent Ziem. Zawileyski Exdywizor.

Adam Strawiński Pisarz Ziemski Trocki Exdywizor.

2 Excerpt Oświadczenia z protokołu Potoczno Sąd Główny Wileński 2 Departamentu w dacie niżej piszący się pod pieczęcią tegoż Sądu stronie marca 21 dnia 1827 roku wydał.

Roku 1827 marca 12 dnia na Sądzie Głównym Wileńskim drugiego Departamentu stawając obecnie Adwokat Karol Żebrowski oświadczenie poniższe na papierze ceny rub. 1 pisane zaniósł, i one do wpisania w protokół podał, jakowe tak się wyraża: oświadczenie i-

mieniem WW. Bazylego i Katarzyny z Gieców Stachowskich czyni się w tym składzie: prawem trzyletniem arendownym w roku 1818 apryla 23 dnia wydanym UUr. Wincety Sędziei Gran. Wilkomierski i Jan Kapitan w. polskich Piotrowscy, majątek Smokiszki za sumę zł. pol. 26,000 w gotowiznie z góry za trzy lata zaliczoną w trzyletnią arendowną dzierżawę zeszłemu Szymonowi Giecowi postąpiwszy; nietylko zawodną intratę w wysiewach oziminy i jarzyniny, w ukosie siana, w pakcie, w czynszach i dalszych szczegółach podali, ale nadto pomimo zaręczoną spokojną posesyą przyczyną naruszenia prawa arendownego stali się, albowiem po objęciu przez żałujących za tym i udzielnym prawem transfuzynym nieco później od Gieca wydanym, za dług Skarbowi przynależny majątek Smokiszki w administracyą od Opieki dworząńskiej powiatu Wilkomierskiego naznaczoną zajęto: z ramienia której Opieki żał. majątek Smokiszki przymuszeni będąc dzierżać wszelkie remanenta Skarbowi Monarszemu przynależne, na złotych polskich kilkanaście tysięcy wynoszące, opłacili, między tém w upływie dzierżenia za dokumentami i ukazem Rządu Gubernskiego też Smokiszki były zajęte tradycyą: a z powodu nieurodzajów do znacznych nakładów zapomog i żywienia włościan żałcy zmuszeni, ogólnie straty górá zł. pol. 20,000 ponosząc, o którą należność uprzedniemi annexami, tranzaktami i oświadczeniami dokładniej wyjaśnioną, żałujący w Sądzie Grodzkim Wilkomierskim rozwinęli proceder, gdzie dekreta Akcesoryjne lubo zakroczyły, jednak dla różnych wydarzeń takowego processu do kontynuacyi doprowadzić niemogli. Obok czego żałujący dowiadując się że obżałowani Piotrowscy przez nowe opisy z rozmaitemi osobami czyniące się, majątek Smoleiszki obarczyć bardziej usiłują i w kolei wyprzedać postanawiają; przeto żałujący oświadczając że swych realnych pretensyów dochodzić i procederu kontynuować nie ubliżą, ażeby zatém nikt z obżałowanymi Piotrowskimi w układy wchodzić i majątku Smoleiszki od obżałowanych Piotrowskich jakby swobodny nabywać nieważył się, aż póki należność żałujących uspokojoną niebędzie, przez niniejsze oświadczenie ostrzeżenie czynią. Autentyk podpisali Bazyl Stachowski, Katarzyna z Gieców Stachowska. Takowe oświadczenie w imieniu Stachowskich podpisał Karol Żebrowski Adwokat S. W.

O zgodności z Protokołem świadczyć Eredytor Ludwik Zaborowski.

Gubernski Sekretarz J. Rohaszewski.

Dozwolono drukować, dnia 22 marca 1827 roku. Cenzor Radca Stanu I. Reszka.

Wedle rozporządzenia Sądu Magistratu Wileńskiego, rozpocznie się w dniu 26 t. m. apryla w Domie b. Burmistrza Malinowskiego na Subecz ulicy pod N. 39 położonym, licytacya na wszelką pozostałość zmarłego Stelmacha Andrzeja Łysickiego z rozmaitey ruchomości, miedzi, cyny i naczyni, oraz roboty Stelmachskiej, a także z różnego gatunku drzewa do teyże roboty zdadnego składającą się. O czem jako Delegowany do powszechney podaję wiadomości. Datt 1827 roku apryla 20 dnia.

Karol Hurtig R. M. M. W.

3 Niżej podpisany jako pełnomocny plenipotent JPana Jana Grzybowskiego mając w swym zawiadywaniu dwa domy murywane w mieście Wilnie pod N. 548. i 1709. położone, gdy dostrzega z Kuryera Litewskiego N. 36. i późniejszych dwóch numerów zamieszczoną awizacyą przeciwko JPannu Grzybowskiemu aktorowi i mniego plenipotentowi przez JP. Bartłomieja Szablowskiego byłego Radnego Rady miasta Wilna i opiekuna Felixa Szablowskiego podpisaną, zapowiadając, że Felix Szablowski za dekretem Sądu Gł. Wileńskiego z Departamentu ma na Grzybowskich wskazaną górá 3,000 r. sr. sumę, przeto niżej podpisany ma sobie za obowiązek odpowiedzieć publicznie, że od dekretu Sądu Głównego Grzybowski przeniósł skargę w Rządzący Senat, że ma process w Wileńskim Magistracie o wyż rzeczoną sumę z JPP. Jurewiczami, a ta summa jest ewikcyą dla Grzybowskiego, a przetoż ostrzeżenie iżby z Grzybowskim i ich plenipotentem o arendę domu pod N. 548 położonego nikt w układy nie wchodził, jest próżne, tym więcej że Szablowski opiekun Felixa Szablowskiego nie ma odpowiedniego funduszu, wystarczającego za wskazaną na Grzybowskich sumę, więc Grzybowski że opomiesione straty z uczynionej Awizacyi poszukiwać na Felixie Szablowskim i jego opiekunie będzie, zapowiada. Szlachcic Wincenty Piepol.

3 w Domu Xięży Pijarów naprzeciw Kościoła Dominikańskiego położonym, u stolarza Pomera znajdują się różnego gatunku meble do sprzedania za pomierną cenę.

Najwyższym JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Rozkazem w roku 1825 sierpnia 25 dnia wydanym, darowane zostały JW. Kiszkinowi Jenerał-Majorowi i Komendantowi Leyb Gwardyi Litewskiego Półku na 12 lat niektóre majątki w Wileńskij Gubernii, w liczbie których majątek Pogilbiszki w Wilkomierskim Powiecie położony, czyniący roczney intraty według lustratorskiego inwenta za 1795 roku rubli srebr. 366, w dwónastoletnią posesyją, do którego JW. Jenerał Kiszkin wchodzi od datty 12 teraźniejszego miesiąca. Ktoby zatém życzył nabydź tę posesyją, może udać się do niżej podpisanego, mieszkającego w domu JW. Prezydenta Żaby na ulicy śto-Kazimierskiej, gdzie odbierze w tym względzie dokładną wiadomość. Ludwik Strokowski Sekretarz Gubernski.

Wilno dnia 27 kwietnia r. s. 1827 roku.

2 Według Ukazu JEŃGO IMPERATOR-SKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Wypis z Ksiąg Grodzkich Powiatu Brzeskiego.

Roku 1827 miesiąca marca 18 dnia. Przed Aktami Grodzkiemi powiatu Brzeskiego stanąwszy osobiście Jan Wolicki Wóźny tegoż Powiatu, Relacyą podanego przez siebie Pozwu zeznał, w te słowa pisanego. Według Ukazu JEŃGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rossyą etc. etc. etc. UUr. Alexandrowi Hrabieciu Pocielowi Oboźnemu Litewskiemu i Kawalerowi Orderów, Teodorowi Pocielowi Oboźnicowi Litewskiemu, Idalii z Hrabów Pocielow Sołtanowey Pułkownikowey Woysk Polskich, przy assystencyi męża W. Adama Sołtana, pozew przed Sad Ziemi powiatu Brzeskiego na Kadencyą Sio. Trojecką lub po niej następującą z instancyi UUr. Pelagii z Gra-fów Grabowskich Grafini Grabowskiej Koniuszyny W. W. X. Litew. matki, Seweryna i Konstantego synów, oraz Emilii córki Gra-fów Grabowskich, sukcesorów s. p. Michała Gra-fa Grabowskiego Koniuszego W. W. X. Littgo i Kawalera, tudzież opiekunów prawnie przyda-nych, Stefana Graffa Grabowskiego Ministra Sekretarza Stanu Generała Dywizyi Woysk Polskich wielu Orderów Kawalera, Jana Gra-fa Grabowskiego b. Marszałka Powiatu Brzeskiego i Kawalera, a to w nayzupełniejszym odwołaniu się do prawa zastawnego na majątność Jelną w Powiecie Brzeskim sytuowaną, od Ur. Alexandra Hrabiego Pociela, zesłemu Michałowi Zytokowi Sędziemu Sadu Głównego Litewskiego w roku 1802 junii 3 wydanego, do Kon-sensu na onym, do powyższej zastawy 1808. ju-nii 12 sporządzonego, do przypiskowego Prawa zastawnego zesłemu Michałowi Gra-fowi Gra-bowskiemu Koniuszemu Litewskiemu, od ob-żałnego Alexandra Hrabiego Pociela w roku 1808 apryla 25 dnia uczynionego, do dokumen-tu wieczysto działowego, zrzeczno kwietacyne-go, ugodliwego między obżałnym Alexandrem oycem, Teodorem synem, Idalią z Pocielow córką Sołtanową w roku 1820 decembra 16, przed Aktami Ziemi powiatu Wołkowyskiego przyznanego, nakoniec do Manifestu w Ak-tach Ziemi powiatu Luckiego i Pińskiego w roku bieżącym january 15 i 20 umieszczo-nego; wynosi się mianowicie o to: obżałny A-lexander Hrabia Pociel w roku 1802 zawiodłszy majątność Jelną w zastawną posesyą zesłemu Michałowi Zytokowi w summie cz. zł. 15,000, gdy w lat kilka wydał zesłemu Michałowi Gra-fowi Grabowskiemu Koniuszemu Litewskiemu konsens do wykupu takowey zastawy, i gdy na skutek konsensu i przypisków Likwidacy-nego Prawa, już w summie cz. zł. 16,000 dobra Jelna w powiecie Brzeskim sytuowane, w sze-ściioletnią zastawną posesyą zesłemu Koniu-szemu były postąpione z warunkiem, iż jesliby w terminie oznaczonym okupno niebyło ułatwie-ne posesyą zastawną w takim razie od roku do roku prolougować się będzie, jakowey zastaw-

ney summy ewikcyą opisał na Hrabstwie swo-im Dziedzicznym Kadzin zowiącym się w po-wiecie Mściławskim w Gubernii Mohilewskiej leżącym, z wolnością przeniesienia ewikcyi i na inne swoje majątki. Kiedy zatem zeszy Koniuszy Litewski Michał Gra-f Grabowski, widział tym sposobem zabezpieczony kapitał na zasta-wie Jelney wniesiony, nie uważał potrzebną rze-czą wglądać w prawa na Jelną obżałn. Po-cielowi służące, aż dopiero żał. Koniuszyna z Gra-fów Grabowskich żona zesłego Koniuszego, jako dożywnica wszelkich po nim pozosta-łych funduszów, i opieka nieletnich Seweryna i Konstantego synów, oraz Emilii córki Gra-bo-wskich, dostrzegła że majątność Jelna niebyła wieczysto-dziedziczną obżałnego Alexandra Hra-biego Pociela, lecz tylko dziedziczną lenną, że Starostwo Kadzińskie lubo wyprzedane zostało wszakże oddzielnego dokumentu Ewikcyjnego obżałny Pociel na sumnę zastawną Jelniańską niesporządził. Później zaś bo w roku 1820 decem-bra 16, do Akt Ziemi powiatu Wołkowyskich zu-pełnie obcych pod któremi żadne dobra ob-żałnego Pociela nieznajdują się, wniesiony zo-stał ugodliwo działowy zrzeczny i kwietacyzny zapis, między oycem a dziećmi sporządzony, przez który obżałny Alexander Grabia Pociel wyłąc-zając dla siebie roczney opłaty na własne ali-menta po zł. pols. 50,000 wszystkie swoje do-bra odstąpił i oddał na rzecz i własność ob-żałnego Teodora Hrabiego Pociela i Idalią z Po-cielów Sołtanową Pułkownikową Woysk Pol-skich dzieci swoich, obowiązując je do uspokojenia wszelkich jego ciężarów i długów dla roz-maitych osób zawinionych. Jakowy obowiązek przyjmując do nayściślejszego wypełnienia ob-żałny Teodor Pociel i Idalia Sołtanowa, do-kumentem komplancyjnym dziełczym zrzecznym kwietacynym przed Aktami Ziemi powiatu Wołko-wyskiem przyznanym, wszystkie Debita rodzi-cielskie i dziadowskie do zaspokojenia nayaku-ratniejszego akceptowali, i takowe wszelkie i wszelkiego rodzaju ciężary, za swoje własne dług uznali, oraz do całkowitego i naypewniey-szego onych wypłacenia, naymocniej nawzajem zawarowali siebie, nieprzepuszczając żadnych wymówek lub excepcyi, a tym samym wszel-kie kredytorskie należności, nietylko na całej fortunie oycowskiej, do rąk obżałgo Teodora Pociela i Idalii z Pocielow Sołtanowey wsię-kłey, lecz na wszystkich własnych osobistych funduszach naydostateczniejszą ewikcyą opisali i zabezpieczyli, w skutek czego całkowita mas-sa dóbr wszelkich Teodora Pociela i Idalii Sołtanowey, przedstawia odpowiedź na pretensye kredytorskie, którzy niezaprzeczono mają prawo, niepilnując samey lub drugiey schedy trafiać do ogólnego majątku, tak braterskiego jako też i siostry obżałgo Pociela i Sołtanowey. W Ta-kiey kolei opieka nieletnich Seweryna i Konstan-tego, oraz Emilii Grabowskich, jak równie żał. Pelagia Grafini Grabowska Dożywnica jak się wyjaśniło wyżej, fundusze wszelkie bez żadnego wyłączenia do obżałgo Teodora Po-ciel, i Idalii z Pocielow Sołtanowey Pułko-

wnikowey Woysk Polskich należące, nważa za ewikcyą i jako odpowiedzialne za sumę 16000 na lennych dobrach Jelney przez obzało. Alexandra Grabiego Pocięja zastawą oparte, a to zpowodu iż te dobra Jelna, natury majątkow lennych będące niewyobrażają i wystawiać nie mogą bezpieczeństwa summy zastawney, a nawet Intrata folwarku Jelney nie odpowiada procentowi od summy zastawney; z takiej zatem przyczyny żał. Grafini Grabowska, opieka nieletnich jej dzieci, czyniąc się w obowiązku zapewnienia kapitału na zastawę majątności Jelney wniesionego, żąda uzyskać tak sumę zastawną jako też pretensyją z rzeczy possesyi zastawney wynikającą, a z erekcyi zabudowań dwornych, zapomog włościańskich, opłaty podatków i tym, lobbnych przedmiotów do zł. pols. 100,000 urosło, gdy zaś dokumentem przypiskowym Likwidacyino zastawnym, kwestye expossesio wyrodzić się mogące, sposobem kompromisarskiego rozbioru do ułatwienia między stronami przyjęto dla tego preteusye er funde stosujące się, zostawując do poszukiwania drogą przez prawa i przez warunki powyższego dokumentu wskazaną, w terażniejszym przyściu mianowicie te do Sądu Ziem. Ptu Brzes. do uskutecznienia przynoszą prośby: o nakazanie obżałnemu Alexandrowi Hrabiemu Pocięjowi, Teodorowi Pocięjowi i Idalii z Pocięjów Sołtanowey złożenia summy cz. zł. 16,000. zastawney na dobrach Jelney, a przeto o uskutecznienie exemcyi tych dóbr zpod possesyi żał. się w przypadku nieopłacenia całkowitey zastawney summy; o wskazanie Inekwitacyi per extenuationem do wszelkich jakiegobądź rodzaju funduszow obżałnych. Teodora Pocięja i Idalii z Pocięjów Sołtanowey Pułkownikowey Woysk Polskich, aż do całkowitego wybrania kapitału i do napełnienia żałcyh usatysfakcyonowania, o zastrzeżenie, iżby obżałny Alexander Hrabia Pocię Obożny Litewski extenuacyiney Inekwitacyi warunkami alimenta jego zapewniającymi (przeszkadzać lub bronić nie może mieć władzy, a to pod winami sprzeciwieństwa; o zawarowanie aby ani obżał. Teodor Pocię na fundusze swey siostry, ani ta na fundusze swego brata niezsylając się, a przeto aby nieczyniac najmniejszey mitregi żałłym się domierzyl należytą exsolucyą zastawney summy, o domieszczenie prawidła iż żałcy mają wolność napełniejszą trafiac o skutki mającego zapasć dekretu do wszelkiego obżał. funduszu, a to bez żadney excepcyi, gdziebykolwiek on się znajdował i bez niczyjey od nikogo pod żadnym tytułem przeszkody; o powrót wydatkow prawnych. Wolna pozwu poprawa. 1827 roku marca 3 dnia u tego pozwu relacya woźnego następna. Roku 1827 miesiąca marca 7 dnia woźny niżej podpisany Jan Wolicki świadcze, że tego Pozwu przed Sąd Ziemski Powiatu Brzeskiego na powództwo JWW. Pelagii z Grałow Grabowskich Grafini Grabowskiej Koniuszney W. W. X. Litgo matki, Seweryna i Konstantego synów, oraz Emilii córki Grałow Grabowskich sukcesorów s. p. Michała Grafa Grabowskiego Koniuszego W. W. X. Litgo i Kawalera, tudzież opiekunów, Stefana Grafa Grabowskiego Ministra Sekretarza Stanu Generała Dywizyi Woysk Polskich wielu orderów Kawalera, Jana Grafa Grabowskiego Marszałka Powiatu Brzeskiego i Kawalera, wniesionego

kopią z tym autentykiem zgodną, JWW. Alexandra Hrabiemu Pocięjowi Obożnemu Litewskiemu i kawalerowi orderów, Teodorowi Pocięjowi Obożnicowi Litewskiemu, Idalii z Hrabów Pocięjów Sołtanowey Pułkownikowey woysk Pol. przy assystencyi męża W. Adama Sołtana czyniącey, oczwisto w dobrach Jelney na dniu powyższym podałem i o rozprawie przed Sądem Ziemskim Brzeskim zawiadomiłem. U tej relacyi podpis woźnego taki: Jan Wolicki W. P. B. Jakowa to relacya po zeznaniu woźnińskim jest do xiąg Grodzkich Powiatu Brzeskiego przyjęta i co do słowa wpisana, następne poświadczenie przez Woźnego zeznającego o zgodności wpisu z autentykiem niemniej świadectwo Sędziego o własnoręcznym tegoż Woźnego podpisaniu się w tém brzmieniu: Zgodność wpisu tego z autentykiem poświadcza Jan Wolicki W. P. B.; że powyższy podpis Jana Wolickiego Woźnego Ptu Brzes. jest własnoręczny, świadcze Sędzia Tołłoczko, z których i ten wypis w roku terażniejszym 1827 miesiąca marca 15 dnia na żądanie strony potrzebującey urzędownie wydan.

Za zgodność z xiągami świadcze Adam Paszkowski wice Rejent Sądu Grodz. Ptu Brzeskiego Litewskiego.

Takowy pozw wolno drukować w Kuryerze Litewskim. Dnia 11 kwietnia 1827 roku. Cenзор Radca Stanu Ignacy Reszka.

2 Za pozwoleniem Zwierzchności

Ogłoszenie o MECHANICZNYCH i OPTYCZNYCH INSTRUMENTACH. Niżej podpisany ma honor donieść Prześwietney Publicznosci że on wszelkiego gatunku optyczne instrumenta sam robi, z jakowych następnie instrumenta można u niego dostac, a mianowicie: naywyborniejszych szkieł do okularów, ułożonych wedle optyczney reguły i szlifowane podług każdego wzroku, te szkiełka wynalazku są naynowsze, z wygodną ochroną przeciw słońcu i ognia; mikroskopy Botaniczne, szkła powiększające, różnych gatunkow, perspektywy, lornetki ze szkłem, szkła do zapalenia, równie też latarnia Magica, Camera optika, Camera Obscura, nayakuratnieysze Barometra i Termomeiry, robione wcale nowego wynalazku machiny do zapalenia, które osobliwszy ogień wydają i te przez sztuczne i proste ułożenia, żadney reparacyi niepotrzebują. Zepsute optyczne instrumenta, na przykład: Barometra, Termometra, machiny elektryczne, Perspektywy, takież machiny do zapalenia, za mierną cenę doskonale poprawi.

Mechanik i Optykus C. Steiner z Berlina

Mieszkanie w domu W.W. Gucewiczow na Ulicy świętojańskiej pod N. 431 na drugim piętrze od Ulicy.

2. W kamienicy Biskupa Pilchowskiego przy Kościele ś. Jerzego znajduje się do sprzedania Koczn na urząd zrobiony i mało używany, ktoby życzył onego nabydź może się zgłosić do właściciela w teyże kamienicy na dole po lewey stronie bramy mieszkającego.

3 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, aby sukcesorowie i krewni zmarłego doktora Daniela Pawłowicza jawili się na oznaczony prawami termin do Śluckiego Powiatowego Sądu z oczwistemi i prawnemi dowodami dla przyjęcia pozostałej po nim sukcesyi. Dnia 13 kwietnia 1827 roku.

Sowietnik Czmychow

Sekretarz F. Arcimowicz

Naczelnik Stołu Domański